

॥५०॥

प्रदक्षिणं तथा चक्रे प्रयतः शिरसानतः ॥ धरणीमवतीर्यथ पूतात्मा सोतदाभवत् ॥ ५५ ॥ सतं प्रदक्षिणं कृत्वा त्रिः शैलं चोत्तरामुखः ॥ समेन भूमिभागेन ययौ ग्री-
तिपुरस्कृतः ॥ ५६ ॥ ततोपरं वनोद्देशं रमणीयमपश्यत् ॥ सर्वं तु भिर्मूलफलैः पक्षिभिश्च समन्वितैः ॥ ५७ ॥ रमणीयैर्वनोद्देशैस्तत्र तत्र विभूषितं ॥ तत्राश्रमप-
दं दिव्यं ददर्श भगवानथ ॥ ५८ ॥ शैलं च विविधाकारांकांचनचरत्नभूषितात् ॥ मणिभूमौ निविष्टाश्च पुष्करिण्यस्तथैव च ॥ ५९ ॥ अन्यान्यपिरभ्याणि पश्य-
तः सुबहून् यथ ॥ भृशं तस्य मनो रेमे महर्षेर्भावितात्मनः ॥ ६० ॥ सतत्र कांचनं दिव्यं सर्वरत्नमयं गृहं ॥ ददर्श ह्युत संकाशं धनदस्य गृहाद्वरं ॥ ६१ ॥ महान्तो य-
त्र विविधामणि कांचनपर्वताः ॥ विमानानि च रम्याणि रत्नानि विविधानि च ॥ ६२ ॥ मंदारपुष्पैः संकीर्णं तथा मंदाकिनीं नदीं ॥ स्वयंप्रभाश्च मणयो वज्रैर्भूमि-
श्च भूषिताः ॥ ६३ ॥ नानाविधैश्च भवन्तैर्विचित्रमणितोरणैः ॥ मुक्ताजालविनिक्षिप्तैर्मणिरत्नविभूषितैः ॥ ६४ ॥ मनोदृष्टिहरैरग्रेः सर्वतः संवृतं राभैः ॥ ऋ-
षिभिश्चावृतं तत्र आश्रमं तं मनोहरं ॥ ६५ ॥ ततस्तस्याभवच्चिंता कुत्र वा सो भवेदिति ॥ अथ द्वारं समभितोगत्वा स्थित्वा ततो ब्रवीत् ॥ ६६ ॥ अतिथिं समनुप्राप्त-
मभिजानंतु यत्र वै ॥ अथ कन्याः परिवृता गृहात्तस्माद्विनिर्गताः ॥ ६७ ॥ नानारूपाः सप्तविभो कन्याः सर्वा मनोहराः ॥ यां यामपश्यत् कन्यां वै सा सा तस्य मनो-
हरत् ॥ ६८ ॥ न च शक्तो वारयितुं मनोऽस्याथावसीदति ॥ ततो धृतिः समुत्पन्ना तस्य विप्रस्यधीमतः ॥ ६९ ॥ अथ तं प्रमदाः प्राहुर्भगवान्प्रविशत्विति ॥ स च ता-
सां स्वरूपाणां तस्यैव भवनस्य हि ॥ ७० ॥ को नृदलं समाविष्टः प्रविवेश गृहं द्विजः ॥ तत्रापश्यत् जरायुक्तामरजो वरधारिणीं ॥ ७१ ॥ वृद्धां पर्यैकमासीनां सर्वाभ-
रणभूषिताः ॥ स्वस्तीति तेन चैवोक्ता सा स्त्री प्रत्यवदत्तदा ॥ ७२ ॥ प्रत्युत्थाय च तं विप्रमास्यतामिह वाच ह ॥ अष्टावक्र उवाच सर्वाः स्वानालयान्यां तु ए-
कामामुपतिष्ठतु ॥ ७३ ॥ प्रज्ञाताया प्रज्ञांताया शेषागच्छंतु चंद्रतः ॥ ततः प्रदक्षणीकृत्य कन्यास्तास्तमृषितदा ॥ ७४ ॥ निश्चक्र मुर्गृहात्तस्मात्सा वृद्धाथ य-
तिष्ठत् ॥ अथ तां संविशन् प्राह शयने भास्वरे तदा ॥ ७५ ॥ त्वया पि सृप्यतां भद्रैरजनीह्यतिवर्तते ॥ संलापान्तेन विप्रेण तथा सा तत्र भाषिता ॥ ७६ ॥ द्वितीये श-
यने दिव्यं संविवेश महाप्रभे ॥ अथ सा वैपमानो गीनिमित्तं शीतजंतत् ॥ ७७ ॥

॥५०॥

ख्याः ह्रीं सैव जरायुक्ता ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ प्रज्ञाता अत्यंतं ज्ञानवती प्रज्ञांतानिर्जितचित्ता ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ अथेति अतिवृद्धाया अपि स्त्रियस्य गतिः किमु वक्तव्यं युवत्या नर्घेयमिति ॥ ७७ ॥